

❁ DE STER. ❁

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Het doel des levens is aan God gelijk te zijn: en de ziel die Hem volgt, zal aan Hem gelijk worden.

SOCRATES.

No. 22.

15 November 1909.

14de Jaargang.

DE VERLOREN STAMMEN EN DE HERSTELLING.

Door Apostel C. W. PENROSE.

Een van de artikelen des geloofs van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, luidt als volgt: „Wij gelooven in de letterlijke vergadering van Israël en in de herstelling der Tien Stammen”. De uitdrukking Israël wordt in de Schriften gebruikt met betrekking tot het geheele zaad van Jakob, die Israël genoemd werd volgens Goddelijke aanwijzing. De natie onder dien naam omvatte nakomelingen van de twaalf zonen van Jakob, vormende twaalf afzonderlijke stammen, maar vereenigd onder één bestuur. Zij woonden en bezaten Palestina — het Heilige Land — en waren bevoorrecht met profeten, door God geïnspireerd tot hunne leiding en onderricht, totdat zij zoo oproerig en goddeloos werden, dat de Heere Zijne zegeningen aan hen onttrok en hen in gevangenschap voerde.

Na den dood van Koning Salomo had er eene verdeeling plaats, waardoor de stammen van Juda en Benjamin, onder Rehabeam, de zoon van Salomo, bleven; de Tien Stammen rebelleerden en volgden Jerobeam. De bijzonderheden kunnen gelezen worden in I Kon. 12. Als een gevolg hunner afgoderij en zonde stond de Heere toe aan den koning van Assyrië, dat hij hen gevangen nam en uit Samaria naar Assyrië voerde. Dit kan gelezen worden in II Kon. 17. Een gedeelte van die stammen vermengden zich met Juda en Benjamin, met inbegrip van velen van het huis van Manasse, en dezen waren inbegrepen in het koninkrijk van Judea en werden Joden genoemd onder de koningen van Juda. Maar Juda werd ook zondig en kwam in opstand, en God stond hunne vijanden toe hen te overwinnen, en zij werden gevankelijk naar Babylon gevoerd. Zeer velen hunner werd

later toegestaan naar Jeruzalem terug te keeren en het huis des Heeren te herbouwen. Maar in later jaren heeft de Heere hen verworpen en zij werden onder de volken der aarde verspreid, in vervulling van de voorspellingen van hunnen grooten profect Mozes, als vermeld in Deuteronomium, voornamelijk in hoofdstuk acht-en-twintig.

De Tien Stammen, in werkelijkheid maar negen en een half, wegens de vereeniging van een gedeelte van den stam van Manasse met Juda en Benjamin, ontkwamen vele jaren later aan de slavernij in Assyrië, en trokken naar het Noorden, hunne reis nemende door Europa naar verre streken, zooals eenigszins is beschreven in de apocriefe boeken. De profect Ezra, of Esdras zooals hij genoemd wordt in die verzameling van niet-caonieke boeken, zegt, dat hij in een visioen vele gebeurtenissen zag, die in de toekomst zouden gebeuren, en hij schreef als volgt over de Tien Stammen:

„En gij hebt gezien, dat Hij een ander vreedzaam volk tot Zich vergaderde; zij zijn de Tien Stammen welke gevankelijk weggevoerd werden uit hun eigen land ten tijde van Osea de koning, welke Salmaneser, de koning van Assyrië gevankelijk wegvoerde, en hij voerde hen over de wateren, en zij kwamen in een ander land. Maar zij namen dit besluit, dat zij de heidenen zouden verlaten en naar een verder land voortgaan, waar nog nimmer iemand woonde, opdat zij aldaar hunne inzettingen konden houden, welke zij nimmer in hun eigen land hielden. En zij trokken over den Eufraat waar de rivier zich in kleine vertakkingen verdeelt, want de Allerhoogste toonde hun toen teekenen en weerhield het water totdat zij waren overgetrokken. Want in dat land moesten zij zeer ver reizen n.l. anderhalf jaar; en dat land wordt genoemd Arsareth. Zij woonden daar toen tot den laatsten tijd; en wanneer zij zullen beginnen te komen, dan zal de Allerhoogste de bronnen van de stroomen wederom weerhouden, zoodat zij kunnen doortrekken; daarom hebt gij het volk in vrede gezien. Maar zij die Hij van uw volk heeft achtergelaten, zijn zij die binnen mijne grenzen gevonden worden. Wanneer Hij de menigte der natiën die vergaderd zijn zal verwoesten, dan zal Hij Zijn volk dat overgebleven is verdedigen. En dan zal Hij hun groote wonderen toonen.” II Esdras 13: 39—50.

Als een gevolg van de gebeurtenissen welke in het kort hier in vermeld zijn, werden de uitdrukkingen Juda en Israëel gebruikt, om het onderscheid aan te duiden tusschen de stammen die in opstand kwamen en hen die onder de koningen van Juda bleven; de eersten werden Israëel genoemd en de anderen Juda. In het Oude Testament wordt Israëel vaak Efraïm genoemd, omdat Efraïm

het geboorterecht verkreeg in het huis van Jozef, zooals hij het verkreeg in het huis van Jakob, zoo zal de profetie, dat in de laatste dagen „Efraïm Juda niet zal benijden, en Juda Efraïm niet zal benauwen”, Jes. 11 : 13, vervuld worden in de vergadering van het Israël der laatste dagen. In het tiende geloofsartikel, in het begin van dit artikel genoemd, wordt met „de vergadering van Israël” bedoeld het geheele huis van Israël, maar noemt in het bijzonder „de herstelling der Tien Stammen”. Profetieën met betrekking tot de terugkeer van het geheele Huis van Israël uit hunne lange verstrooiing zijn talrijk in de Hebreeuwsche Schriften, voornamelijk in Jesaja, Jeremia, Ezechiël, Zacharia enz. Lees bijv. Jes. 11; Jeremia 30—31; Ezeziël 37; Zacharia 12—14.

Het is niet twijfelachtig, dat gedurende de reis van de stammen van Israël naar het Noorden, velen hunner onderweg achterbleven, en hunne nakomelingen vermengden zich met de inwoners van de landen waardoor zij reisden, zoodat het gezegde van Hosea, hoofdstuk 7 : 8 vervuld werd: „Efraïm die verwacht zich met de volken”, en de voorspellingen van andere profeten, dat Israël verstrooid zal worden onder al de natiën, werden ook vervuld. Met den loop der tijden werd ook Juda op gelijke wijze verstrooid, maar de persoonlijkheid van dat geslacht is bewaard in gelaats-trekken en andere eigenschappen het geslacht eigen. In deze laatste dagen heeft de Heere het groote werk aangevangen, van de vergadering van Israël, en in verbinding daarmede heeft Hij het opbouwen van Zion op het Westelijk Halfroend geboden, en „eene banier opgeworpen onder de heidenen”, en is „de verdrevenen Israëls” aan het verzamelen naar de berg van het huis des Heeren. Zie Jes. 2 : 2—4; Micha 4 : 1—4. Er is ook een beweging onder de „verstrooiden van Juda” ontstaan, om Jeruzalem te herbouwen. Jes. 11 : 12, ook 18 : 3. Waar er ook bloed van Israël aanwezig is, voortgeplant zijnde en de identiteit behouden hebbende door alle geslachten, al is het zelfs vermengd met het bloed der heidenen, dat wordt als Israël gerekend.

Dit kan misschien wat vreemd schijnen voor menschen die de van kracht blijvende wetten van erfelijkheid niet verstaan, maar als de bijzondere eigenschappen van dieren uit dezen tijd juist dezelfde zijn als die van geslachten die zeer lang geleden leefden, zoo is ook hetzelfde het geval met de menschen, en de volle beteekenis van de belofte aan Abraham, dat in hem en in zijn zaad alle geslachten gezegend zouden worden, zal duidelijk worden in de groote vergadering zijner nakomelingen voor de tweede komst van den Zoon van God, die ook uit het zaad van Abraham was, door de stam van Juda. Maar men kan vragen, zijn de bijzondere beloften aangaande dat gedeelte van Israël,

gewoonlijk „de verloren stammen” genoemd, begrepen in de algemeene vergadering zoo juist besproken? Het antwoord is neen, uitgenomen gedeeltelijk.

Een gedeelte van het huis van Joseph, door de lendenen van Efraim en Manasse, wordt gevonden in Amerika, zooals geopenbaard is in het Boek van Mormon. Een kleine volksplanting, uit Jeruzalem geroepen zijnde omtrent zeshonderd jaren voor de eerste komst van Christus, vestigde zich op dat land, en hun geschiedenis, met verslagen van Goddelijke openbaringen door hunne profeten, werd met beeldschrift op metalen platen geschreven, die aan den profeet Joseph Smith geopenbaard en door hem in de Engelsche taal vertaald werden, onder den titel van Het Boek van Mormon, naar den naam van den profeet die het samenstelde en een uittreksel maakte. In dat wondervolle verslag lezen wij van het bezoek van den verrezen Christus aan het huis van Jozef op dat westelijke land. Daar vestigde Hij Zijne Kerk volgens het voorbeeld en de inrichting te Jeruzalem, en verklaarde duidelijk Zijn Evangelie aan de Twaalf die Hij gekozen had, om in Zijn naam te prediken. Hij zeide:

„Gij zijt mijne discipelen en gij zijt een licht voor dit volk, hetwelk een overblijfsel is van het huis van Jozef. En ziet, dit is het land uwer inwooning en de Vader heeft het aan u gegeven. Nimmer heeft de Vader mij geboden dat ik het aan uwe broeders te Jeruzalem zoude vertellen. Noch te eeniger tijd heeft de Vader mij geboden, dat ik hun zoude vertellen aangaande de andere stammen van het huis Israëls, welke de Vader uit het land weggeleid had. Dit gebod de Vader mij dat ik hun zoude vertellen: Dat ik andere schapen heb, welke van dezen stal niet zijn, die moet ik eveneens brengen; en zij zullen mijne stem hooren en er zal ééne kudde en één herder zijn. Nu, omreden hunne hardnekkigheid en hun ongeloof verstonden zij mijne woorden niet; daarom was mij door den Vader geboden niet meer tot hen te zeggen aangaande deze zaak. Doch, voorwaar, ik zeg u, dat de Vader mij geboden heeft, en ik maak het u bekend, dat gij van hen gescheiden waart omreden hunne goddeloosheid; het is daarom omreden hunne goddeloosheid dat zij niet van u weten. Voorwaar ik zeg u wederom, dat de Vader de andere stammen van hen gescheiden heeft; en het is omreden hunne goddeloosheid dat zij niet van hen weten. En voorwaar ik zeg u, dat gij degenen zijt van wie ik gezegd heb: Andere schapen heb ik welke van deze kudde niet zijn; dezelve moet ik eveneens brengen en zij zullen mijne stem hooren, en er zal ééne kudde en één herder zijn. Zij verstonden mij niet, want zij veronderstelden dat het de heidenen geweest waren; want zij ver-

stonden niet dat de heidenen door hunne prediking bekeerd zouden worden. En zij verstonden mij niet, toen ik zeide: zij zullen mijne stem hooren; en zij verstonden mij niet, dat de heidenen nooit te eeniger tijd mijne stem zouden hooren; omdat ik mij zelven aan hen niet zoude bekend maken, tenzij het was door den Heiligen Geest." III Nephi 15 : 12-23.

„Voorwaar, voorwaar ik zeg u, dat ik andere schapen heb welke niet van dit land zijn, noch van het land van Jeruzalem, noch eenige deelen van dat land rondom, waar ik geweest ben om te dienen. Want degenen van wie ik spreek, zijn zij die mijne stem nog niet gehoord hebben; noch heb ik mij te eeniger tijd aan hen geopenbaard. Doch ik heb een gebod van den Vader ontvangen, dat ik tot hen zal gaan en dat zij mijne stem zullen hooren en onder mijne schapen gerekend worden, opdat er ééne kudde en één herder zij; daarom ga ik, om mij zelven aan hen te toonen. Ik gebied u deze woorden, nadat ik weggegaan ben, te schrijven, opdat, indien het zoo zij, dat mijn volk te Jeruzalem degenen die mij gezien hebben en met mij in mijne bediening geweest zijn, den Vader in mijnen naam niet vragen, dat zij van u eene kennis door den Heiligen Geest mogen ontvangen, en eveneens van de andere stammen, waarvan zij niet weten; opdat dan deze woorden welke gij zult schrijven, bewaard zullen worden en aan de heidenen bekend gemaakt worden, opdat door de volheid der heidenen het overblijfsel van hun zaad, hetwelk over de oppervlakte der aarde verspreid zal worden omreden hun ongeloof, ingebracht moge worden, of tot eene kennis van mij, hunnen Verlosser moge gebracht worden. Dan zal ik hen te zamen vergaderen uit de vier deelen der aarde, en dan zal ik het verbond, hetwelk de Vader met het gansche volk van het huis Israëls gesloten heeft, vervullen." III Nephi 16 : 1-5.

Men kan dus zien, dat behalve de Israëlieten welke onder de natiën verspreid zijn, er ook een gedeelte hunner was die door Jezus Christus bediend werden, en dat die van hunne broederen gescheiden waren in eene plaats onbekend aan hen die in Palestina en in Amerika woonden. Daar de Nephieten geboden werd op te schrijven wat Christus tot hen sprak, zoo is ongetwijfeld ook de andere stammen van Israëel geboden hetgeen Hij tot hen sprak te schrijven. Dat dit niet slechts eene gevolgtrekking is van hetgeen wij hier hebben aangehaald, zoo willen wij hier eene openbaring aanhalen van eenen vroegeren Nephiet, den zoon van Lehi, ongeveer vijf eeuwen vroeger gegeven. De Heere sprekende met betrekking tot het verkeerde begrip, als zoude de dingen in den Bijbel vermeld, welke Hij aan de Joodsche profeten had geopenbaard, al de woorden zijn die Hij gesproken had,

verklaarde: „Want ziet, ik zal tot de Joden spreken, en zij zullen het schrijven; en ik zal tot de Nephieten spreken, en zij zullen het schrijven; en ik zal tot de andere stammen van het huis Israëls, welke ik uitgeleid heb, spreken, en zij zullen het schrijven, en ik zal tot alle natiën der aarde spreken, en zij zullen het schrijven. Het zal geschieden, dat de Joden de woorden der Nephieten zullen hebben, en de Nephieten der Joden; en de Nephieten en de Joden zullen de woorden der verloren stammen Israëls hebben, en de verloren stammen Israëls de woorden der Nephieten en der Joden.” II Nephi 29 : 12 en 13.

Dit is beslissend, en wij kunnen uitzien naar het te voorschijn komen van de verslagen der verloren stammen, in den tijd des Heeren, te gelijkertijd met de vergadering van het verstrooide Israëel; zooals het verslag der Nephieten is voortgebracht in vervulling van Zijn Woord, door oude profeten gesproken op beide halfronden. „Het Noorden” is genoemd geworden, in vroegere en in tegenwoordige landen, als een plaats vanwaar Israëel zoude vergaderd worden, en dit heeft het idee gegeven, zooals het beschouwd wordt door sommige personen, dat de verloren stammen gevestigd zijn in de omgeving der noordpool. Dit is echter geen bepaalde leerstelling der Kerk, maar slechts een opvatting die gemaakt is uit sommige gezegden der profeten. De duidelijkste en meest op de zaak betrekking hebbende openbaring, aangaande de woonplaats van de stammen in het noorden, is vervat in afdeeling 133 van het boek Leer en Verbonden, hetwelk een bijvoegsel van het boek is.

Het volgende staat daar vermeld: „En zij die in de noordelijke landen zijn, zullen voor den Heere in herinnering komen, en hunne profeten zullen Zijne stem hooren en zullen zichzelf niet langer wederhouden, en zij zullen de rotsen slaan, en het ijs zal voor hunne tegenwoordigheid heenvlieden. En er zal een gebaande weg in het midden van het grootte diep opgeworpen worden. Hunne vijanden zullen een prooi tot hen worden. En in de droge woestijnen zullen levende waterbeken ontstaan; en de verdroogde grond zal niet langer een dorstig land zijn. En zij zullen hunne rijke schatten tot de kinderen Efraims, Mijne dienstknechten, voortbrengen. En de grenzen der eeuwige heuvelen zullen voor hunne tegenwoordigheid beven. En in Zion zullen zij nedervallen en met heerlijkheid gekroond worden door de handen der dienstknechten des Heeren, zelfs de kinderen Efraims; en zij zullen met gezangen van eeuwige vreugde vervuld worden. Ziet, dit is de zegen van den eeuwigen God, op de stammen van Israëel, en de rijkere zegening op het hoofd van Efraim en zijne genooten.”

Deze beloften in openbaringen der laatste dagen zijn in overeenstemming met de voorspellingen der oude Hebreeuwsche profeten, en verwijzen duidelijk naar een volk dat afstammelingen zijn van een gedeelte van Israël, de „verloren stammen” genoemd. Hunne voorvaderen, in een afgelegen land, werden door de verzezen Christus bediend en mogelijk door profeten die aan Zijn komst vooraf gingen. Het Woord des Heeren aldus medegedeeld werd opgeschreven, en die geschriften zullen in de laatste bedee-ling voortgebracht worden, om met de geschriften der Joden en Nephieten vereenigd te worden, volgens het woord des Heeren in dit artikel aangehaald. De vergadering van die tak van het huis van Israël „van de noordelijke landen” kan plaats hebben door hunne terugkeer naar Palestina, en vandaar kunnen zij gaan naar het land Zion op het Westelijk Halfrond, en ontvangen de beloofde zegeningen door de handen van de kinderen van Efraïm. De patriarchale zegeningen door inspiratie uitgesproken over vele van de Heiligen der laatste Dagen, toonen dat de meerderheid, voornamelijk zij, die het Priesterschap bezitten, tot het huis van Efraïm behooren, de „eerstgeborenen des Heeren” in het Evangelie in de laatste dagen. Jer. 31 : 9.

Maar de teekenen zijn, dat deze „verdrevenen van Israël” uit het Noorden zullen komen door de oorden van ijs naar de „grenzen der eeuwige heuvelen”, en dit is de groote bergketen welke van het hooge noorden naar het zuiden loopt op het Westelijk Halfrond, het land aan Jozef gegeven in de zegeningen door Jakob en Mozes uitgesproken. Gen. 49 : 26; Deut. 33 : 13—17. Dit is echter nog geen bewijs, dat zij noodzakelijker wijze van eene plaats moeten komen welke in de onmiddelijke nabijheid der noordpool ligt, noch bewijzen de voorgegeven „ontdekkingen” van dat punt door Dr. Cook en Liut, Peary, dat er geen land is dat niet ontdekt is, en bewoond wordt door stammen die niet bekend zijn aan de wereld, in een zeer noordelijke richting.

De onderzoekingen naar de noordpool hebben van uit het Westelijk Halfrond plaats gehad. Een onderzoek van een wereldbol of wereldkaart zal doen zien dat er nog een groot gedeelte land is tusschen de pool en het Oostelijk Halfrond en een gedeelte van het Westelijk, dat nog niet ontdekt is. Wij beweren niet, dat daar landen of volken zijn, maar halen alleen dit aan, om te toonen dat er een mogelijkheid is voor een letterlijke vervulling van vroegere en moderne profetieën over dit onderwerp. Voldoende ruimte latende voor de dichterlijke verbeelding en figuurlijke uitdrukkingen in oostersche taal, zoo is er echter voldoende onmiddelijke openbaring aangaande de herstelling van Israël, om te toonen dat de werkelijke terugkeer van de stammen, die

door den Heere weggeleid zijn in de noordelijke landen, zal plaats hebben als beschreven.

De wegen des Heeren zijn soms geheimzinnig en wonderlijk en ver boven de gedachten der menschen, maar Zijne beloften zijn zeker en zullen allen vervuld worden. Wij leven in de grootste van alle bedelingen, wanneer Israël vergaderd zal worden en Juda hersteld, en Christus zal geopenbaard worden om „op den berg Zion te regeeren en te Jeruzalem, en er voor Zijne oudsten heerlijkheid zal zijn”, en alle dingen zullen in Hem te zamen vergaderd worden. Laat Zijne Heiligen uitzien naar Zijne verschijning en koninkrijk, en bereid zijn voor de vervulling van „alle dingen door de heilige profeten gesproken sedert het begin der wereld”, door in Zijne wegen te wandelen en Zijne geoden te houden.

Millennial Star.

ARM VENTJĒ.

„Toe, meneer, een cent asjebliedt!”

Arm ventje met je blauwe kijkers, die me zoo meewarig aanzien!”

„Om wat te doen, ventje?”

„Ik heb zoo'n honger!”

„En vader dan?”

Hij kijkt me zoo droevig aan met zijn betraande oogen. Hij wist wel waarom.

Moeder was niet lang geleden gestorven, en vader dronk. Is het wonder, dat het arme kind in het ordelooze en ouderlooze huis geen vreugde had, maar, wat erger is, er honger en barre armoede lijdt?”

„Hoe heet je, beste jongen?”

„Piet, meneer.”

„Kom dan maar mee, Piet!”... Ik nam hem mee naar huis en liet hem eten, zooveel hij kon; Ik gaf hem ook nog wat geld.

„Niet aan vader laten zien, hoor vent! En als je weer honger krijgt, dan moet je hiervoor maar wat brood koopen.”

„Arm kereltje,” dacht ik, toen ik eenige oogenblikken later met hem door den tuin liep en zijn zakken volduwde met rijpe appels.

„Kijk, meneer.” riep hij eensklaps, „een koolmees!” en hij troonde me meê naar de heg, waar een nestje was met vijf jongen. En de oude vogels vlogen uit en brachten eten aan, zonder ophouden, zonder rust.

Lang stonden we er naar te kijken, kleine Piet en ik.

„Meneer,” zei hij eindelijk, en hij greep mij bij de hand; „meneer, ik wou dat ik ook een vogeltje was, dan kreeg ik ten minste geen slaag, en hoefde ik ook geen honger te lijden.”

Arm ventje!

De Kruisvaan.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
B. G. THATCHER.

Assistent:
Wm J. DE BRIJ.

HEILIGMAKING.

Onlangs werd ons gevraagd, of de Heiligen der laatste Dagen aan heiligmaking gelooven. Een onderzoek zal zeer spoedig doen zien, dat dit het geval is. Heiligmaking moet door ieder Heilige der laatste Dagen beoefend worden. Zij gelooven in den Bijbel, als het woord Gods, en daar in den Bijbel heiligmaking – heiliging – als een noodzakelijke zaak besproken wordt, zoo volgt hieruit, dat dit ook voor hen van kracht is.

Als de mensch gedoopt en van zonden verlost is, dan moet hij voortgaan tot volmaking, want hij is „der zonde gestorven”. Rom. 6 : 2. Er moet gestreeft worden naar heiligheid, men moet trachten rein en onbesmet te leven. In Rom. 6 : 13 lezen wij: „En stelt uwe leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid; maar stelt uzelfven Gode, als uit de dooden levende geworden zijnde, en stelt uwe leden Gode tot wapenen der gerechtigheid”. In Rom. 12 vers 2 worden wij aangemaand deze wereld niet gelijkvormig te worden; maar veranderd te worden door de vernieuwing des gemoeds. Als de Heilige der laatste Dagen steeds voortgaat met het kwade te doen, dan zal er geen vooruitgang, geen beter worden, geen heiligmaking zijn, en een zoodanig persoon doet niet wat gedaan moet worden.

In Hebr. 12 : 14 lezen wij: „Jaagt den vrede na met allen, en de heiligmaking, zonder welke niemand den Heere zien zal.” Voorwaar een sterke bewering „dat niemand zonder heiligmaking den Heere zien zal”. En toch staat het er duidelijk geschreven. Wilt gij dus den Heere zien en in Zijne tegenwoordigheid verkeeren, dan moet de heiligmaking beoefend worden. Hij is heilig en daarom moet ook Zijn volk, Zijne heiligen, heilig zijn.

Ook in het boek Leer en Verbonden wordt over heiligmaking gesproken en steeds aangemaand de zonde te verzaken. Wij laten hier eenige aanhalingen uit dat boek volgen, welke zeer duidelijk zijn en geen nadere verklaring noodig hebben.

„En aldus zult gij in de wet Mijner Kerk onderricht worden, en door datgene wat gij ontvangen hebt geheiligd worden, en gij zult uzelfven verbinden, om in alle heiligheid voor Mij te handelen, dat in zooverre gij dit doet, de heerlijkheid tot het koninkrijk dat gij ontvangen hebt zal toegevoegd worden. In zooverre gij dit niet doet, het zal weggenomen worden, zelfs dat wat gij ont-

vangen hebt. Drijft uit de ongerechtigheid, welke onder u is; heiligt uzelfen voor Mij." Afd. 43 : 9—11, zie ook vers 16.

„En gij moet deugd en heiligheid voortdurend voor Mij beoefenen". Afd. 46 : 33.

Een ieder Heilige der laatste Dagen is dus duidelijk den weg aangewezen die bewandeld moet worden, voortdurend — dus altijd, zonder ophouden — deugd en heiligheid beoefenen. Die dit niet doet, staat schuldig voor God en moet zich bekeeren.

Waarde lezer, beoefent gij voortdurend deugd en heiligheid, of verricht gij de werken van het vleesch? Lees eens aandachtig wat Paulus zegt in Galaten 5 : 19—21. „De werken des vleesches nu zijn openbaar; welke zijn overspel, hoererij, onreinigheid, ontuchtigheid, afgoderij, venijngeving, vijandschappen, twisten, afgunstigheden, toorn, gekijf, tweedracht, ketterijen, nijd, moord, dronkenschappen, brasserijen, en dergelijken; van dewelke ik u te voren zeg, gelijk ik ook te voren gezegd heb, dat die zulke dingen doen, het Koninkrijk niet zullen beërven".

Dit is zeer duidelijk en een iegelijk kan zelf oordeelen of hij zich schuldig maakt aan een of meer van deze dingen. Zoo ja, hoor wat de apostel zegt „die zulke dingen doen, zullen het Koninkrijk Gods niet beërven.

Beoefen deugd en heiligheid en gij zult steeds sterker worden en beter in staat zijn de neigingen en zwakheden van het vleesch te overwinnen.

ONTSLAGEN.

30 October 1909. — Ouderling Elgin L. Clawson is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Hij kwam 19 Mei 1907 te Rotterdam aan en was eerst aldaar werkzaam. Op 28 Juli 1907 werd hij verplaatst naar de Amsterdamsche, den 16 October 1908 naar de Rotterdamsche en op 20 April 1909 naar de Arnhemsche Conferentie.

VERPLAATST.

Ouderling Erastus J. Rudd van de Rotterdamsche naar de Amsterdamsche Conferentie.

Ouderling Peter A. Clayton van de Groningsche naar de Rotterdamsche Conferentie.

Ouderling David F. Davis van de Luiksche naar de Rotterdamsche Conferentie.

Ouderling Vincent W. Lawson van de Rotterdamsche naar de Arnheemsche Conferentie.

Ouderling Theodorus J. B. N. Korthals van de Arnheemsche naar de Rotterdamsche Conferentie.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

In de maand October zijn er in deze Zending 22 personen gedoopt, zijnde 6 in de Amsterdamsche, 7 in de Arnheemsche en 9 in de Luiksche Conferentie.

VERGADERING TE UTRECHT. — Op Donderdag 4 November werd er eene bijzondere vergadering gehouden in het lokaal „Voorwaarts” te Utrecht. De sprekers waren, ouderlingen W. J. De Brij, J. H. Walker en Pres. B. G. Thatcher. Het zaaltje was goed gevuld met leden en vreemdelingen, er waren ruim 100 vreemdelingen tegenwoordig. Met groote aandacht werd geluisterd en vele boekjes uitgegeven.

VERGADERING TE ZWOLLE. — Op Woensdag 10 November werd er eene bijzondere vergadering gehouden in het lokaal „De Atlas” te Zwolle. De sprekers waren ouderlingen W. J. De Brij, B. Tiemersma, D. D. Brimhall en Pres. B. G. Thatcher. Er waren ruim 100 vreemdelingen tegenwoordig. Met groote aandacht werd geluisterd en vele boekjes uitgegeven.

ZAKEN EN PERSONEN.

Vele menschen verwarren vaak zaken met personen, en dit geeft vaak verkeerde gevolgen. Als een persoon een zekere zaak of beginsel aanhangt, maar in handel en wandel niet in overeenstemming daarmede doet, dan is wel de persoon verkeerd of verwerpelijk, maar de zaak kan echter goed zijn. Het is zeer treurig dat goede beginselen soms besmet worden door de verkeerde daden van sommige personen, maar als men de zaken goed beziet, dan worden de goede beginselen daardoor echter niet veranderd.

Op godsdienstig gebied is dit ook het geval. Er zijn helaas zeer vele christenen die onchristelijk handelen, maar dit geeft niemand het recht de beginselen daarom te verwerpen. De vraag is of de beginselen goed zijn en als dit het geval is, dan zal het naleven van deze goede beginselen ook goede menschen maken.

HOE HET WERK DES HEEREN TEGENGEWERKT WORDT.

Twee weken voor de bijzondere vergadering te Utrecht gehouden zou worden, huurden de zendelingen, aldaar arbeidende, een zaal in het Centraal Evangelisatie Gebouw „Irene”. Zij wilden vooraf betalen, maar de conciërge zeide, dat dit niet noodig was. De afspraak was, dat de zaal op Donderdag 4 November, des avonds ten 8 uur, gebruikt zoude worden door de Nederlandsch-Belgische Zending, en de naam van Pres. B. G. Thatcher was opgegeven en ook zijn woonplaats, tevens naam en adres van ouderling C. de Gooyer, te Utrecht arbeidende. Er was dus tijd en gelegenheid genoeg voor het bestuur van „Irene”, om te onderzoeken met welke personen men te doen had.

Op Woensdag 3 Nov. werden er in 2 couranten een advertentie geplaatst, alwaar in vermeld stond, dat in het lokaal „Irene” het onderwerp besproken zou worden: „Is Mormonisme christelijk of moet er voor gewaarschuwd worden? Des avonds ten elf ure ontving ouderling C. de Gooyer het volgende schrijven:

Mijnheer.

Mijn oog is gevallen op de advertentie in het Utrechtsch Nieuwsblad nm.: „Is Mormonisme christelijk of moet er voor gewaarsch. worden”.

Wanneer het de bedoeling is het Mormonisme aan te bevelen, deel ik U namens het Bestuur van Irene mede, de door U op morgen Donderdagavond besproken zaal, niet disponibel is.

Uw antwoord tegemoet ziende.

Achtend,

N. FELIX, *Secr. „Irene”*.

Daar het te laat was, om dien avond nog iets te verrichten, begaven ouderlingen C. de Gooyer en J. H. Walker, welke van Amsterdam was overgekomen, zich naar den Secretaris van „Irene”. Deze verwees hen naar een zeker predikant. Zij begaven zich tot hem en toonden de onrechtvaardige handeling aan, en wezen tevens op de groote onkosten die gemaakt waren, door het adverteeren en het overkomen van enkele zendelingen. Het baatte niets, de zaal mocht niet gebruikt worden. Ouderling C. de Gooyer deelde hem mede, dat eenige weken geleden de zelfde zaal door de Theosophisten gebruikt was en dit toch een onchristelijke leer was, maar het hielp niets. De zaal kon wel gebruikt worden als er *tegen* de Mormonen gesproken werd, maar anders niet. Er was niets anders aan te doen, dan een andere zaal te huren, en het gelukte hun na lang zoeken het lokaal „Voorwaarts” voor dien avond te huren.

Er werd des avonds een man met een bord bij „Irene” ge-

plaatst, waarop vermeld stond waar genoemde samenkomst zou gehouden worden. Ook waren er enkele zendelingen aanwezig om zoo noodig ophelderingen te geven.

Het schijnt echter dat men gebruik maakte van het adverteeren door de Heiligen der laatste Dagen gedaan, want eenige personen die naar „Irene” kwamen om te hooren of „het Mormonisme christelijk was, of dat er voor gewaarschuwd moet worden”, schenen de zaak niet te vertrouwen en begaven zich tot de concierge om Inlichtingen, want deze zou hen toch niet bedriegen, dachten zij. Ouderling W. J. De Brij volgden hen en hoorde, dat zij vroegen waar zij moesten wezen, om het Mormonisme te hooren bespreken zooals in de courant geadverteerd was. Op zalvenden toon zeide hij: „Dan moet gij naar boven gaan”, en zeer galant wees hij naar een trap welke naar een zaal voerde waar dien avond vermoedelijk een bijbellezing of iets dergelijks gehouden zou worden. Ouderling W. J. De Brij zeide tot de concierge: „Mijn vriend, u bedriegt die menschen”. „Wij zijn geen bedriegers”, was het toornige antwoord. „Wat gebeurt er dan in dat zaaltje daarboven”, werd hem toen gevraagd. „Dat weet ik niet”, zeide toen de goede man, die zoo juist de dames gezegd had, dat zij er heen moesten gaan om van de Mormonen te hooren. De dames begrepen de list volkomen, verlieten „Irene” en gingen naar het lokaal „Voorwaarts”, alwaar zij aandachtig luisterden. Verschillende personen werden door misleiding naar dat bovenlokaal in „Irene” getroond en toen een der zendelingen zeide, dat de geadverteerde vergadering in „Voorwaarts” zou worden gehouden, hoorde hij een van die vriendelijke wegwijzers zeggen: „De Mormonen moeten afgemaakt worden”.

Het is niet noodig verder over deze zaak uit te wijden. De brief van den secretaris van „Irene” zegt duidelijk, dat de zaal „besproken” was, maar alleen gebruikt mag worden, als er tegen de Mormonen zou gesproken worden. Vermoedelijk is ter goeder trouw verkeerd gehandeld, maar dat neemt niet weg, dat de handeling onrechtvaardig was. Waarschijnlijk hebben die heeren, die het bestuur van „Irene” uitmaken, nog nooit het Mormonisme onderzocht, maar alleen die vele waarschuwingen gelezen, die vooral in den laatsten tijd, in couranten en geschriften vermeld staan. Het „gewogen maar te licht bevonden” is door hen over de leer van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen uitgesproken, maar de vraag is, of dat oordeel rechtvaardig is.

Weest voorzichtig gij allen die uw stem verheft tegen het werk des Heeren, want Hij laat zich niet bespotten. Als gij het niet wilt onderzoeken of aannemen, wil dan ten minste aan anderen dit niet beletten, door valsche voorstellingen en bedrog.

VAN KONINKLIJKE AFKOMST.

*Toen de morgensterren te samen vroolijk
zongen, en alle de kinderen Gods juichten.*

Lang vóór nog de aarde was nedergezonden,
En door God'lijken Almacht in 't luchtruim gebracht,
Lang vóór nog de sterren hun glans lieten lichten
Op den chaos waar de koestrende zonne op lacht ;

Lang vóór dezen tijd nog, had de Eeuwge daarboven
Een plan reeds beraamd voor Zijn kindental,
Geteeld en gekweekt in de eeuwige oorden,
Bestemd tot volmaking, en lof van 't heelal.

Een plan was gemaakt voor die lichtende geesten,
— Geschaard om den troon van den Vader der Deugd —
Een plan om hun eeuwig geluk te bereiden,
Hun wezen te vullen met bronnen van vreugd.

Want Jehova, de Heer, was een Wezen van reinheid ;
Volmaakt in Zijn kennis, Zijn glorie tot lof ;
Een Geest, vol van licht en van hemelsche klaarheid,
Omtogen met 't kleed van verheerlijkte stof.

En het was 's Vaders doel om Zijn kindren te maken
Zich zelven gelijk, in Zijn ruimtengebied ;
Bekwaam tot volvoering der eeuwige wetten,
En 't scheppen van werelden in t eindloos verschiet.

Om dit doel te bereiken, was 't noodig voor allen
Een tijdlang te derven hun zalige woôn ;
Hun hemel te ruilen met de oorden beneden,
Hun plaats te verlaten bij den God'lijken troon.

Het plan was gemaakt hun den strijd te doen kennen ;
Den strijd van het goede tegen boosheid en kwaad,
Om door overwinning der zonde tot glorie
En macht te geraken in volmaakteren staat.

Tot dusver had niemand het kwaad leeren kennen,
Geleefd als zij hadden in 't bijzijn van God ;
Vandaar dat ontbrak de noodige waardeering
Van 't reine des Hemels in 't schuld'loos genot.

Om het kwaad nu te weten, alsmede wat 't loon is
Voor hen die de wetten van God overtreên,
Zondt Vader hen henen, en liet hen aanschouwen,
Hoe zonde brengt jammer, ellend' en geweest.

De aarde nu was op haar hoeksteen gezonken ;
Omvat door de ruimten van 't Scheppingsgebied ;
Bekleed als een bruid in haar schitterende schoonheid,
Omstraald door de zonne in 't hooge verschiet.

Geschikt tot een woonplaats voor alle die geesten,
Verheugd met het plan van hun Hemelschen Heer,
Om hen langs de paden van lijden te brengen
Tot vreugd en geluk, en tot eindlooze eer.

En zij nu, bestemd tot bewoners dier sferen,
Zij juichten, verheugd met het lot hen bedacht ;
Ze jubelden en zongen een lofzang ter eere
Van Hem, die zoo zeer hun geluk had betracht.

Ze gingen daarheen nu uit de Hemelsche oorden ;
— Een sluier viel neer achter 't geen was geschied ;
De herinnering ging falen aan alles wat dáár was,
Verzonken, vergeten ! — gegaan in het niet.

Ofschoon oogenschijnlijk nu 't al was vervlogen,
Hun kennis van vroeger in een waas was gehuld,
Toch omzweefde hen een trilling van heimwee naar boven,
Hun gevend bij alles onderworpen geduld.

Ze wisten opnieuw, door den Geest van den Vader,
Die in alles hen bijbleef tot een licht op hun pad,
Hun Koninklijke afkomst, hun hooge bestemming,
Hun veiligen gang waar de voetzool ook trad.

Want God had Zijn Heiligen Zoon hun gezonden,
Hun den Vader verklarend, zoo rein en zoo groot,
Hen wijzend den weg om terug eens te keeren,
Hen leerend het goede ; — verslaande den dood.

Zoo is 't nu dat wij, op den weg der volmaking,
Naar 't beeld van den Vader dat de Zoon ons eens gaf,
Ons bekwamen ten leven, dat eens weder daar is,
Nadat we eens als Jezus verwinnen het graf.

Die hoop en die vreugde vervult nu ons wezen,
Een zekerheid maakt ons bekwaam tot de daad ;
Een zekerheid eens weer met Gode te leven,
Hem kennend Hem lievend, als zijnde Zijn zaad.

CORRESPONDENTIE.

Aan een brief van zuster H. Winkel, wonende te Salt Lake City, Utah, ontleenen wij het volgende :

„De Ster” is zulk een aangenaam en leerzaam tijdschrift, dat wij niet gaarne nummers missen. De opmerkzaamheid onzer vijanden is een bewijs dat er gewerkt wordt op het gebied van het Evangelie, en ook wij ontvangen hier van tijd tot tijd uit de courant geknipte „waarschuwingen”, maar tot hier toe hebben deze nog geen afbreuk gedaan aan onze getuigenis. Ik weet dit is het werk des Heeren en geen menschenhand zal vermogen dit tegen te houden.”

Aan een brief van broeder M. J. de Rijke, wonende te Ogden City, Utah, ontleenen wij het volgende :

„Geliefde Br. — Het is voor ons die hier in Zion wonen, bijna onbegrijpelijk hoe de juist hoog geplaatsten in Nederland, aan de verschillende ongerijmdheden komen omtrent het Mormonisme”.

Als bewijs hoe weinig men van den juisten toestand in Utah afweet, zooals bleek uit een kennisgeving onlangs gepubliceerd, met betrekking tot alleenstaande vrouwen en meisjes, vermeldde br. Rijke in zijn brief eenige voorvallen van dien aard, dat alleenstaande vrouwen binnen korten tijd veel geld verdiend hadden. Hij drukte zijne blijdschap uit met het voorrecht in Utah en lid van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen te zijn.

Broeder P. Noorda, wonende te Ogden City, Utah, schreef ons een uitvoerigen brief waaraan wij het volgende ontleenen :

„Groet de Heiligen van mij en zeg dat ik mij meer als tevreden gevoel in Zion en ook mijne vrouw. Ik dank God voor apostelen en profeten ; zij zijn de mannen om ons te leiden”.

INHOUD.

De verloren stammen en de herstelling	Blz. 353	In ons eigen Zendingsveld . . .	Biz. 363
Arm Ventje	„ 360	Zaken en Personen	„ 363
Heiligmaking	„ 361	Hoe het werk des Heeren tegen- gewerkt wordt	„ 364
Ontslagen	„ 362	Van Koninklijke afkomst . . .	„ 366
Verplaatst	„ 362	Correspondentie	„ 368

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar : Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.